

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอนาเชือก และอำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอนาเชือก และอำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัด
มหาสารคาม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ.

๒๕๐๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้
พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอนาเชือก
และอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับ
ในท้องที่อำเภอนาเชือก และอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษา
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

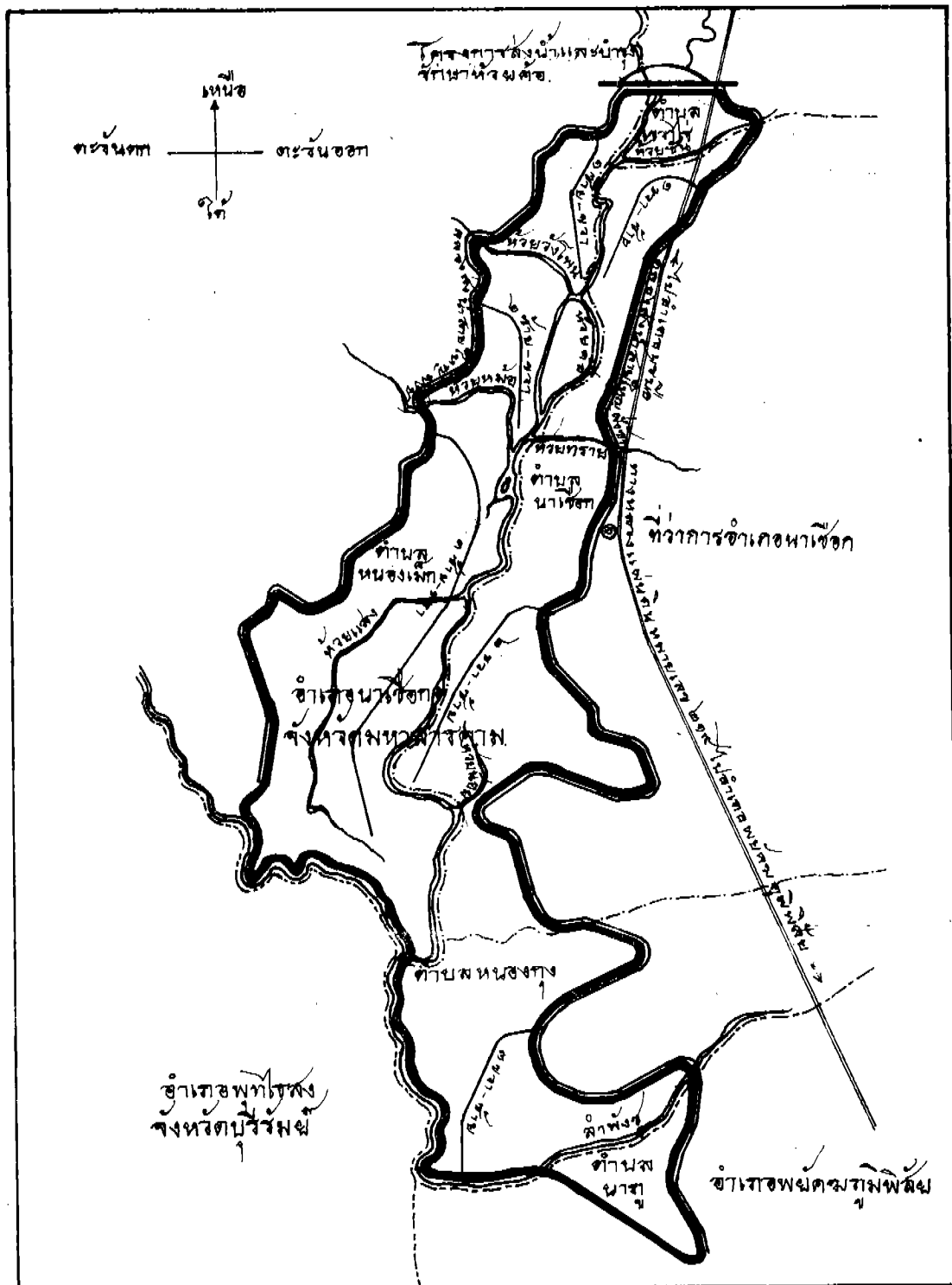
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุทนต์

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทางพระราชกฤษฎีกาให้ให้พระราชบัญญัติดินและตนา พ.ศ. ๒๕๐๕
 ผนวกในท้องที่อำเภอเมือง และอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม
 พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตราส่วน ๑:๘๐,๐๐๐
 เมตร ๕๐๐ ๐ ๕๐๐ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตแดนดินพระบรมมหาราชวัง
- เขตจังหวัด
- เขตอำเภอ
- เขตตำบล
- ทางหลวง ถนน
- แม่น้ำ ลำคลอง ห้วย
- บ้าน
- ที่ว่าการอำเภอ

กรมชลประทาน		
งานดิน - คูน้ำและจัดการที่ดิน		
รายละเอียด	หัวหน้างาน	
ตรวจสอบ	ผู้ควบคุมงาน	
ตรวจสอบ	ผู้ควบคุม	
กองจัดการน้ำ	12 มิย 2524	แบบเลขที่ ๐๑๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทาน ได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองขอย สร้างประตุนายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาห้วยค้อ ในท้องที่อำเภอ นาเชือก และอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรจัดทำคันและคูน้ำเพื่อส่งน้ำไปตามไร่นาโดยทั่วถึงกันเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตรอันจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น และทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้